

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

ČERVEN 2006 *** ROČNÍK VII.*** ČÍSLO 6

Citát inspirující:

Většina čtenářů získává informace o literatuře z novin a týdeníků, ve kterých o ní skoro nic není. A když na semináři o literární kritice řeknu, že vychází třeba Host, je to pro mnohé studenty literatury velkým objevem.

Pavel Janoušek - Host 7/2005

Rybník Nebák

Vlad'ka Matějková

**Na bubínku
z rákosí a kosatců
vyšívá sluneční jehla
Zrcátkovou serenádu
pro oči
a orchestr zvědavých
šupin**

O RECENZÍCH

Nedávno jsem ve Tvaru četl recenzi pana Burdy na knížku jednoho známého autora, mimochodem porotce soutěže, které jsem se účastnil. A byla to recenze neúprosná a ve většině názorů negativní. Onen autor v ní prostě neobstál. Nakonec i negativní názor je názor, pro mě dokonce inspirující, neboť si příležitostně onu knihu přečtu, abych si vytvořil názor vlastní.

Jde mi o to, zda by stejný názor na moje dílo měl nejen jmenovaný autor - porotce, ale i pan Burda. Z vlastní zkušenosti vím, že zatímco na jedné soutěži mně porotce vytýká např. přílišnou popisnost, druhý porotce mluví o tom, že bych měl větší pozornost věnovat popisnosti. A vyberte si?

Nikdo skutečně nemá patent na rozum, ony i recenze jsou psány z různých důvodů - viz Šebelkův úvodník ve Světlíku 3/2006 („*Dnešní tzv. recenze se většinou nesou ve velmi přátelském duchu /potom není těžké vystopovat, kdo je s kým kamarád/, nebo naopak v naprosto zamítavé rovině. V tom případě jde velmi často o osobní nevraživost či vyrovnávání účtů. Jakoby se dnes ostré pero nenosilo, jakoby se vše podřízovalo marketingu, ...*“).

Přečetl jsem různá hodnocení na knihy vynášené recenzenty do nebes a měl jsem opačný názor. Četl jsem i knihy, po nichž by po hodnocení v literárních časopisech neměl štknout ani pes a přitom se mně líbily. Pochopitelně ani já nemám stoprocentní měřítko kvality díla. Jde jen o můj subjektivní názor, který vyjadřuji v Kobře například v rubrice Řekni mi, co čteš, kde upozorňuji na podle mého názoru zajímavá dílka a autory.

Skutečná recenze by měla autorovi (ať začínajícímu nebo zkušenému) pomáhat. Měla by upozorňovat na nedostatky, chyby a omyly, ale neměla by autora deptat, vysmívat se mu nebo dokonce urážet. Dalším momentem potom je, jestli autor o názor stojí, jestli je ochoten na svém díle pracovat, něco měnit, zdokonalovat se.

Setkal jsem se s autorkou, která psala básničky tempem prakticky co den to několik kousků. Posílala je na soutěže, kde opakovaně neuspěla. Když dostala několik dobře mířených rad, naštvála se a prohlásila: „*Já to tak cítím! Nikdo mně do toho, co já píšu, nemá, co mluvit!*“ a psala si pořád dál, i když její tvorba nepřesáhla kvality předtištěných textů na blahopřáních k různým výročím běžně prodávaných v papírnictvích. Pokud píše pro své známé (např. rýmovánky k narozeninám viz: Pepičku náš, ty dneska narozeniny máš!), pak nelze proti tomu nic namítat, ale je tohle poezie?

Lituji onoho autora z úvodu úvahy, na jehož dílo byla recenze napsána. Jen doufám, že nezatrpkne a nezačne na dalších soutěžích psát obdobné posudky podle syndromu padajícího listu (na vojně se ten syndrom jmenoval trochu drsněji a nepublikovatelně). Neboť jeho rady mně na soutěži snad pomohly v další tvorbě a doufám, že pomůžou i dalším nezavedeným autorům.

Václav

NEVÍM, CO S TÍM

Jeden spolek, který taky v jičínské kultuře něco znamená, není v pořádku. Takhle se to snažím napsat kulatně, abych nemusel použít výraz, že je v krizi. Lidi si píšou dopisy, ve kterých jsou i nepěkné výrazy, jeden člen oznámil, že vystupuje. Takhle se v historii dělo od nepaměti. Váchal kupříkladu vstoupil i do sociální demokracie, brzy vystoupil, tím získal důvod ke psaní proč vystoupil, to on uměl. Dokonce mohli by někteří říci, že právě kvůli tomu vstoupil. Příkladů, kdy lidé kulturní, o kterých se ještě dneska mluví a v učebnicích píše, byli mezi sebou na smrt pohádaní, našlo by se zajisté mnoho. Přitom oba pohádaní a možná i odkudsi vystoupení, tvořili dál a úspěšně.

Hádky, říkejme vády, byly a budou. I tam, kde hádají se osobnosti skutečné. Protože jsou osobnostmi s vyhraněnými názory. Jak je to při nich se vstupem ješitnosti, která není jen výhradou mužů? Ona totiž odstartuje, že přestane jít o VĚC a začne jít o JÁ. Protože jsme intelektuálové, dovedeme si své já náležitě zdůvodnit.

A co na to LIDSTVO? Lidstvo tím trpí. Nebo mu to je jedno ?

proChor, Prochoroviny 5/2006

P.S. Jestli bychom členům LIS neměli položit základní otázku: Co Ti LiS přinesl a přináší dobrého, co nedobrého. Chceš to dobré rozvíjet i v budoucnu? Co pro to chceš udělat? A doporučit jim, by se vyhnuli osobnímu osočování, aby se prostě nemluvalo o lidech. Co vy na to?

proChor

VÍTE, ŽE ...

- Ivan Fontana (vl.jménem Mojmir Soukup), jičínský rodák a autor několika knížek aforismů, účastník Jičínského poetického jara a člen Unie českých spisovatelů, oslavil 1.června své šedesátiny!

Václav

Zápis ze schůzky LiS

Konané dne: 10. 5. 2006, přítomni: Franc, Procházka, Jebavá, Zlatníková, Teslík, Jindra, Benešová, omluveni: Veselý, Zákoutská,

Program:

- 1) 14. – 16. 7. Literární Vysočina Program v knihovně a na www.literarnivysocina.cz.
- 2) Martinský poetický podzim 8. – 10. 9. V případě zájmu o účast se hláste u Václava.
- 3) Knižní veletrh v Lysé n. L. 8. – 10. 9.
- 4) Výstava literárních klubů v Mělníku – vyvrcholí akcí Mělnický Pegas. Materiály LiS vystaví Václav.
- 5) 50. Šrámkova Sobotka 1. - 8.7. 2006. Téma: Znějící řeč. Kultura mluveného projevu.
- 6) Pohádky u kašny (Festival Jičín – město pohádky). Zatím se přihlásili: Jindra, Franc, Zlatníková a Prochor. Další zájemci se mohou hlásit u Prochora.
- 7) Poezie v sedmém nebi – okolo 15. 11. Zvážit, kdo se zapojí. Václavovi posílejte návrhy. Předpokládá se, že se odehraje na poštovním úřadě, kde úřaduje Vladimír Vašek.
- 8) Úvaha o uspořádání Jičínského poetického jara 18. – 20. 5. 2007. Na podzimní schůzce rozhodneme, zda se bude konat či nikoliv.
- 9) Informace o vystoupení LiSu 1. 5. , o křtu knihy Jaromíra Horáčka, o knize Ireny Kopecké Pohádky.
- 10) V LN vychází na pokračování každý pátek kurz psaní (z knihy Dočekalová, M.: Tvůrčí psaní pro každého)
- 11) Veletrh v Havlíčkově Brodě 13. – 14. října
- 12) 21. 5. v Českém rozhlasu HK v v 16,10 rozhovor s Dragou Zlatníkovou (později termín změněn na 14.5.)

Zapsala: Benešová

Stmelovací komise 9. 6. 2006

Tradiční zasedání stmelovací komise LiS se uskuteční v pátek 9.června 2006 v ProChorově. Prezence delegátů proběhne od 17 hodin v areálu prodejny Plus Discount v Husově ulici v Jičíně.

Členové LiS, kteří se nedostaví na prezenci, ale zasedání stmelovací komise se zúčastní, nahlásí tuto skutečnost předem Janě Benešové.

Viz stránky www.kobra.zde.cz

Básnířka Irena Kopecká z Příbora. Seznamme se s ní !

Leckde jsme o ní mohli číst, její básně, teď už poznáváme i její prózu. „.... Lynčování srdce / se však nekoná, / není zapotřebí./ Ze rtů píseň stéká, / naplňuje břehy.“

Jaké jsou i její básně? Mazlivé a neprovokativní. Lehce a srozumitelně se vlnící. Přesné rytmicky se stejně přesnými rýmy, většinou pravidelnými. Rýmové solitery v textu jsou výjimkou, jsou tam, kde mají svůj účel. Náměty : běžné denní a něžné věci, rostliny, milované město, osoby, vše co je kolem ní. Rýmovou asonanci vcelku nepotřebuje. Vždycky totiž nachází správnou ozvěnu slova ve strofě, neboť - jsouc pedagožka - má slovní zásobu převelikou. Pokud použije rým holý (ocasatý) , je to ještě lepší, stupňuje se dobrý pocit ze čtení (což je ostatně účelem tohoto způsobu). Její verše neburcuje a neunaví vzrušením, dává odpočnutí a evokuje laskavou náladu, tolik vhodnou ke chvílím relaxace. I náměty, kde by se snad mohla očekávat dramatizace, jsou zpracovány klidně a mírně, jako vyrovnání se životem

Učí matematiku a fyziku v Kopřivnici a asi se dobrala stejného zjištění jako já, že s veršem a rýmem se kvalitně odpočívá od zcela protichůdné vlastní profese. Poezii píše od svých 15 let, vychází jí časopisecky, zaznívá z rozhlasu (zrovna začátkem května byl o ní půlhodinový pořad s ukázkami a rozhovorem na stanici Proglas), vyhrála soutěž Pražská inspirace (pořádal Magistrát Hlavního města Prahy 2002), účastní se literárních setkání a sborníků z nich (např. Broumov), sama literární setkání organizuje a režíruje, je členkou Ostravského střediska Obce spisovatelů, ve kterém organizačně pracuje, je redaktorkou v Kukuczkově časopise Listář (Kulturní sdružení Bezručova kraje). Má za sebou sedm básnických sbírek (Strom života, Krajiny srdce, Zářijová růže, Pramínky naděje, Příbore lásko má, Pavoucci myšlenek, Ze rtů píseň stéká). Z té poslední je právě titulární ukázka v tomto článku. Náš šéfredaktor Václav se vyjádřil, že některé ukázky vezme do okénka hostů ČAJe ! Jiné jsou zase na jejich internetových stránkách (<http://www.kopeckairena.aktualne.cz>).

Ale o básních vlastně referuji jen pro dokreslení toho, co jsem chtěla psát.. Protože mě ještě před plánovaným (vyžádaným s mé strany) osobním setkáním v Sobotce zaujala její poslední práce, próza, kniha pohádek s příslovečným názvem „Pohádky“. A jelikož je Jičín - městem pohádek, sluší se ke knížce něco poznamenat : Už ze zelené obálky z bílého kruhu vesele civí opravdický tradiční vodník, rákosí kolem sebe, přesně tak, jak já si ho pamatuji z dětských let. Je to náladovým úvodem do padesáti drobnějších i delších pohádek pro předškolní i školní léta, ale i pro dospělé, kteří je budou číst dětem a vnoučatům (už se na to těším!) Okouzlují lahodnou a krásnou češtinou a člověk

opravdu kroutí hlavou, proč tak málo se tahleta čeština v téhle zemi používá ! Spisovatelka vytvořila většinou náměty neotřelé, původní a do příběhů vložila vždy i výchovné posláním. Takže nejenom dítě, ale i dospělec může být po přečtení alespoň chvíli jinačí. Tradiční i netradiční postavy, také všelijaké promlouvající věci, rostliny, zvířata, voda i sám Čas. Grafickou úpravu u všech knížek Ireny Kopecké provádí její kolegyně Ludmila Hanáková, u knížky pohádek ilustrace vytvořil jiný kolega - Zdeněk Babinec. Možná někdo řekne, že barvy příliš hýří, ale dětský svět barvy miluje a knížka jimi dětského čtenáře přitahuje. Je to (snad nejen podle mně) výborná knížka, kterou doporučuji do každé dětské knihovny. Během půl roku má už druhé vydání !

Josef Jindra

ČAJ ČÍSLO 12 NETRADIČNĚ PLNÝ HOSTŮ

Blíží se opět prázdniny, čas dovolených a dovolenou si v ČAJi č.12, který vychází v červnu, si vybrali i autoři z Jičínska. Stalo se, že texty z jejich dílny se ke mně při sestavování dvanáctého počteníčka nedostaly, ale zájemců z řad hostů je stále dost, a tak jsem si dovolil udělat malou výjimku, věnovat celé číslo čtveřici hostů. A určitě nebudete litovat! Doufám, že vám ČAJ s texty Petry Baurové, Lubomíra Mikisky, Zory Šimůnkové a Jarmily Týnkové zpříjemní chvíle prožité u vody či třeba jenom při slastném lenošení ať už v českých či moravských končinách nebo někde za hranicemi mé fantazie. Můžete se těšit na netradiční indiánskou poezii příbramské rodačky Petry Baurové, na povídky Dárek a Ticho z knížky Přání plzeňského autora Lubomíra Mikisky, prózu i poezii pražské Zory Šimůnkové a očistnou životní poezii členky mělnického Pegasu Jarmily Týnkové. Věřím, že si vyberete z hvězdného obsazení ČAJe číslo 12!

Václav

A ještě jedna zajímavost: na titulní stránku jsem umístil básničku Zory Šimůnkové, kterou napsala v Jičíně při květnovém setkání v roce 2004. („Jičín 23.5.2004, v noci a v 7:00 h ráno - Tenhle text mě napadl v noci, oknem voněly lípy a na druhém konci náměstíčka stál kostel sv.Ignáce“ – Zora Šimůnková).

MAREK SEKYRA A SVĚTLÍK 3/2006 (KVĚTEN- ČERVEN)

Díky Vladimíru Píšovi patřím k pravidelným čtenářům libereckého Světlíku, časopisu ze světa libereckých knihoven. Ve třetím letošním čísle (vychází jako dvojměsíčník) můžete najít vedle knihovnických rubrik i povídku Lukáše Trněného Červená kladívka, prózy Stanislava Kubína Dvě vernisáže či ukázky z tvorby hosta Kruhu autorů Liberecka Marty Z.Gärtnerové. Hlavní postavou čísla je Marek Sekyra, se kterým je ve Světlíku rozhovor (Říkají mi poslední romantik v Čechách). Marka Sekyru známe z Jičínského poetického jara, na kterém zastupoval liberecký klub. Čtenáři Světlíku jej znají i z pravidelných pokračování seriálu Liberecký dialekt a německá literatura do r. 1945 (tentokrát díl XIII). V tomto čísle jsou i Sekyrovy básně z nové tvorby.

Marek Sekyra, rodák z Ústí nad Labem, na které nedá dopustit, absolvent Pedagogické fakulty Univerzity J.E.Purkyně obor český jazyk a dějepis, je dnes vedoucím dětského oddělení Krajské knihovny v Liberci. Zajímá se nejen o historii německých autorů na Liberecku, ale také např. o působení J.K.Tyla v severních Čechách či vyvrací nepravdy o životě Karla Hynka Máchy. Právě těmto dvěma tématům se bude věnovat v připravovaném Kalmanachu číslo 4, který by měl v brzké době vyjít.

Dovolím si odcitovat i několik myšlenek z uvedeného rozhovoru (stojí za přečtení celý). Jak se dívá na práci učitele českého jazyka:

„O to víc obdivuji ty, kteří učí. Zvláště, když páni odborníci začínají dokonce odsuzovat povinnou četbu, aby chudáci žáci nebyli zatíženi četbou něčeho, co je nebaví. S takovým přístupem se, myslím, dočkáme zajímavého vztahu k národní literatuře a nejen k ní.“

A jak je to s mladými čtenáři:

„Mladší čtou víceméně stejné či podobné věci, starší děti čtou něco jiného, v knihách musí být prvky fantasy, ale pro jejich vlastní fantazii, zdá se mi, v nich je čím dál méně místa. Všichni jsou čarodějní učni a superbojovníci, ale mají přesně vymezené, co smí a nesmí, v internetových hrách téměř neomezený počet životů. Ale díkybohu za to, že čtou, procentuálně je to nejspíše stále stejné, přes katastrofické scénáře, problém je spíš v kvalitě čtíva.“

A zajímavý názor je i na vlastní tvorbu, resp. přípravu první autorovy sbírky:

„Líbilo by se mi v ní skutečně shrnout to, co již někoho oslovilo či básně, které někomu stály za uveřejnění, ačkoliv popravdě pramálo lpím na tom, aby se moje verše někomu líbily, pravý básník píše ze své vlastní potřeby či pro někoho konkrétně blízkého a nečeká na ovace společnosti. Vlastně bych se v ideálním případě měl nechat pohřbit s jediným výtiskem svých básní jako Dante Gabriel Rossetti.“

Budu se těšit na další Světlik a především na chystaný Kalmanach číslo 4, kde nebudou chybět zajímavé příspěvky Marka Sekyry, ale i dalších libereckých literátů. (viz <http://mujweb.cz/www/kallb/> Václav

TÝNIŠŤSKÝ LITERÁRNÍ PARNAS

KC Týniště nad Orlicí, DDM Sluníčko Týniště nad Orlicí, DS Jirásek – skupina Temno Týniště nad Orlicí, Kulturní komise při MěÚ a starosta města Týniště nad Orlicí vyhláší v rámci Týnišťského divadelního podzimu VII.ročník literární soutěže Týnišťský literární Parnas

Kategorie:

- A) Próza a poezie autorů věkového rozmezí 15-18 let
- B) Próza a poezie autorů věkového rozmezí 19-25 let
- C) Próza a poezie autorů nad 25 let

Autory prosíme o zaslání maximálně 3 ještě nikde nepublikovaných a do žádné soutěže nezaslaných prací v 5 kopiích, strojopisných nebo na počítači. Práce nepodepisujte, pouze sešijte a očísľujte jednotlivé stránky každé práce a k nim do obálky vložte lístek se jménem (hůlkovým písmem), datem narození a písmenem dané kategorie + ofrankovanou obálku s Vaší adresou, abychom Vám mohli zaslat pozvánky na seminář a vyhlášení výsledků. Práce zasílejte na adresu:

Jitka Březková, Na Střezině 345, 500 03 Hradec Králové.

Uzávěrka soutěže je 31.7.2006. Organizátoři soutěže si vyhrazují právo publikovat vítězné práce v ročence Týnišťského literární Parnasu, v týnišťském Zpravodaji a v regionálních denících bez nároku autorů na honorář.

Dne 4.11.2006 (sobota) se v malém sále KC Týniště nad Orlicí od 9.00 do 13.00 hod. uskuteční slavnostní vyhlášení výsledků spojené se seminářem s autory a čtením vítězných děl. Všem zúčastněným bude též předána Ročenka vítězných prací- poštou ji nezasíláme.

DNY POEZIE V BROUMOVĚ

Vážená paní, vážený pane, milá přítelkyně, milý příteli,
ráda bych vás velmi srdečně pozvala na v pořadí již sedmé Dny poezie v Broumově, které se uskuteční ve dnech 29. 9. - 1. 10. 2006 v rámci Polsko-českých dnů křesťanské kultury. Tyto dny by měly být, stejně jako v minulých letech, neformálním a přátelským setkáním polských a českých autorů poezie. Organizátorem setkání je Sdružení broumovských autorů a básnická skupina Básníci 97. Setkání se uskuteční za podpory města Broumova a mělo by obohatit kulturní život Broumova, vytvořit prostor k vzájemnému poznávání a prezentaci tvorby zúčastněných autorů, obohatit jejich tvorbu o novou inspiraci i přispět ke zkvalitnění tvorby.

Program setkání: I letos bychom chtěli připravit z prací účastníků setkání malý sborník, proto vás prosíme o zaslání 3 až 4 kratších básní, kterými byste se chtěli prezentovat ve sborníku i v podvečerním vystoupení. Máte-li vydané knížky a chcete-li je představit broumovským čtenářům, zašlete je spolu s přihláškou, vystavíme je v knihovně nebo v knihkupectví. Dílny, stravování a ubytování účastníků bude zajištěno ve středisku Ruce v Křinicích.

Předběžná cena: nocleh (1 noc) 120 Kč, snídaně + oběd 1. 10. - 70 Kč, účastnický poplatek 80 Kč.

Další informace naleznete na: www.volny.cz/dny.poezie.broumov.

Přihlášky na Dny poezie a básně zašlete do 31. 7. na adresu

Mgr. Věra Kopecká, Křinice 8, 550 01 nebo měilem na adresu: vera.kopecka@masarykova.broumov.indos.cz, případné dotazy vám zodpovím v podvečerních a večerních hodinách na telefonu 739 212 967. Uvítáme vaše připomínky a náměty pro dílny. Moc se těšíme na setkání s vámi.

Za broumovské autory, organizátory setkání Věra Kopecká

Přihláška na Dny poezie v Broumově 29. 9. - 1. 10. 2006

Jméno a příjmení

Zaměstnání Rok narození

Adresa Telefon

E-mailová adresa

Účast v soutěžích a publikování

Přijedu přibližně v (čas).

Mám zájem o nocleh: 29. 9. Ano - Ne 30. 9. Ano - Ne

Zúčastním se sobotního programu

Souhlasím s uvedením mých básní ve sborníku Ano - Ne

Účastnický poplatek 80 Kč zaplatím při příjezdu Ano - Ne

Datum podpis

ŘEKNI MI, CO ČTEŠ ...

Jan Sobotka - AFORISMY, MYŠLENKY A SMYŠLENKY

Nakladatelství ANAG vydalo v roce 2005

Jan Sobotka žije v Olomouci, kde působí jako ředitel na obchodní akademii, ale jeho kořeny sahají do našeho kraje. Pochází z Popovic, vystudoval jičínské gymnázium a na svůj rodný kraj nedá dopustit, často se účastní na akcích Městské knihovny v Jičíně, kde třeba nedávno představil svoji pohádkovou knížku O čertovi Pepiášovi, která autora vrací do Jičína.

Jan Sobotka je také autorem aforismů, které shrnul do knížky Aforismy, myšlenky a smyšlenky. Přiznám se, že si knížky plné aforismů občas přečtu (např. jedním z tvůrců je i železnický rodák Mojmir Soukup alias Ivan Fontana), ale abych o nich psal, tak to je poprvé. Sobotkova knížka je členěna do třinácti oddílů (např. O charakterech a morálce, O pravdě, lži a slovech vůbec,...) a myslím si, že přináší celou řadu neotřelých nových postřehů vtipně zaznamenaných a promyšlených.

Na představovanou knihu může být více názorů, nakonec (viz str. 77) „*Nikdo z nás nemá patent na rozum. Kdo by nám ho vydal? Úřady?*“, ale nad uvedenými aforismy jsem se pobavil a snad i poučil. Dovolím si uvést několik ukázek a netvrdím, že to jsou právě ty nejlepší, protože vybrat jen deset nejlepších je nemožné:

Chodil spát se slepicemi. Intelektuálky ho odmítaly.

Byla to láska na první pohled. Do peněženky.

Květen je měsíc lásky. Nelze nenávisť vyhradit také pouhý měsíc?

Chtěl bys mě potkati v lukách? Zn.: 1000 Kč/1 hod.

Nechtěl bych dnes být mladým, neboť bych byl nucen poslouchat nemožné připomínky své generace.

Jsem částečný optimista, neboť sice nevěřím ve spravedlnost, ale věřím v existenci lidí, kteří v ní věří.

Posvátné krávy u nás sice nemáme, ale občas uctíváme voly.

Nositel Nobelovy ceny, prezidentem a dokonce královnou krásy vás mohou zvolit, ale pouhopouhým okresním přeborníkem v přespolním běhu se musíte stát sám.

Člověk, to zní tvrdě.

Váš IQ vypovídá o tom, jak uspějete v testech IQ, nikoliv v životě.

Knížka je navíc doplněna autorovými vtipnými kresbami na jednotné téma „příchod praotce Čecha a jeho družiny na Říp“ a opět si dovolím

jednu ukázkou: „*Jsmo opravdu v srdci Evropy? Nejde o nějaký jiný orgán?*“

Sobotkova knížka je příjemná a patří do kategorie těch, které se dají otevřít kdekoliv. Jsem rád, že nepatří k typu knih „vaříme s X“ či „hubneme s Y“ (viz str. 78 – „*Knihy typu Vaříme s X i Hubneme s Y, vycházejí pravidelně, avšak chybí mi Myslíme s Einsteinem.*“) Přeji Janu Sobotkovi ještě mnoho podobně zdařilých počinů a myslím si, že aforismus na zadní straně obálky je pravdivý jen v první části („knížka výborných aforismů“), zatímco tu druhou část žádný majitel knížky nesplní: **PRODÁM KNÍŽKU VÝBORNÝCH AFORISMŮ. Zn.: NEČTENOU!** Václav

Havlíčkovský rok 2006

Regionální sdružení Syndikátu novinářů Vysočina, které bylo nedávno ustaveno, rozvíjí svou činnost akcemi k výročí Karla Havlíčka Borovského. Předpokládá provedení následujících akcí pod heslem Havlíčkovský rok 2006. Zadání: Epigram – krátká veršovaná forma s vtipnou, trefnou pointou Účast: Každý autor s trvalým bydlištěm v České republice Kategorie: Texty autorů do 20 let věku - Texty autorů do 50 let věku Texty autorů nad 50 let věku. Počet prací: Každý autor může soutěž obeslat max. patnácti dosud veřejně nepublikovanými epigramy Vyhlášení výsledků: 29. 7. 2006, hotel BRIXEN, při „Havlíčkovském“ setkání novinářů. Ocenění: Finanční a věcné ceny, Víkendový pobyt a občerstvení zdarma v zařízení BRIXEN pro losem z přítomných vybraného autora (+ doprovod jedné osoby).

Organizační sdělení: Do hodnocení budou zahrnuty epigramy dodané organizátorům nejpozději do 7. 7. 2006 na elektronickou adresu syndikat.vysocina@volny.cz nebo prostřednictvím běžné pošty s razítkem do 7. 7. 2006 adresované na Klub novinářů Brixen, Humpolecká 648, 580 01 Havlíčkův Brod nebo na Regionální sdružení Syndikátu novinářů Vysočina, 580 01 Havlíčkův Brod.

Za organizátory soutěže Bc. Luboš Góbl, Klub novinářů Brixen, Jan Kliment, RS SN Vysočina. Další informace na <http://www.syndikat-novinaru.cz>.

50. Šrámkova Sobotka 1.- 8.července 2006

Nezapomeňte, že i letos se koná v Sobotce literární festival, dokonce jeho 50.ročník. Vzhledem k tomu, že dosud není na internetových stránkách program, doporučuji sledovat informace na www.sobotka.cz nebo www.splav.cz.

Václav

PLZEŇSKÝ LITERÁRNÍ ŽIVOT – PLŽ

Od vydání posledního čísla plzeňského literárního periodika Pramen uplynulo plných čtyřiasedmdesát let, než vyšlo první číslo nového plzeňského literárního časopisu Plž. Měsíčník Plž tak navazuje na Pramen, kdysi redigovaný spisovateli Janem Vrbou, Emilem Vachkem a Bohumilem Polanem; má informovat o plzeňském literárním dění a představovat tvorbu z regionu. Uvelebil se v Knihovně města Plzně, jež u jeho zrodu stály i další tři sudičky: sdružení Pro Libris (jako vydavatel), dále Středisko západočeských spisovatelů a Ason-klub. Již z toho budiž patrné, že se Plž nechce uzavírat do generačních ulít a že si přeje poskytovat prostor renomovaným autorům stejně jako mladým literátům, spjatým s Plzní, Plzeňskem a Plzeňským krajem.

Přejeme si, aby si Plž získal přízeň kulturní veřejnosti v kraji. Během svého putování putuje bez ulity, aby zůstal dokořán otevřený pro všechny milovníky literatury. Kvůli nim přece Plž vznikl a kvůli nim je Plž na světě. (Převzato ze stránek viz www.kmp.plzen-city.cz).

Tolik tedy vlastní představení PLŽe jejími tvůrci. Mám to štěstí, že patřím k těm, kteří pravidelně měsíc co měsíc dostávají tento západočeský literární časopis do své poštovní schránky. A myslím si, že je to čtení zajímavé a obdivuhodné. Tak například v tom posledním, červnovém, čísle můžete najít úvodník Vladimíra Novotného, poezii autorky, navržené letos na Magnesii Literu, Karly Erbové nebo úsměvné krátké básně Milana Čechury, představení knihy Osobnosti a západní Čechy (vydalo nakladatelství Ševčík v roce 2005 v Plzni) či recenzi Ivo Haráka na sbírku Milana Šedivého Sonáta pro vnitřní hlas (Nakladatelství Fraus, Plzeň 2005) a další čteníčko.

Velmi oceňuji i přílohu Listy ASON-KLUB, kde jsou informace o akcích, soutěžích, publikačních možnostech nebo ohlasy, reflexe a kritiky. Potěšující je, jak velké množství autorů (pochopitelně jsou zde i stálíce) se v této příloze vystřídá. Je vidět, že v Plzni to prostě na literární scéně žije.

Přiznám se, že město Plzeň ve mně od dob mé základní vojenské služby vyvolávalo nepříliš příjemné vzpomínky a asociace, ale PLŽ je jedním z těch momentů, který mně pomohl můj názor poopravit. Přeji redakční radě, aby vydržela a měla stále dost kvalitních příspěvků a všem autorům a především čtenářům dobré počtení!

Václav

PSÍ VÍNO č. 36

Po čase se opět zastavuji nad literárním časopisem, jehož otcem je pan Jaroslav Kovanda ze Zlína. Koncem dubna 2006 vyšlo již číslo 36. Myslím si, že časopisu prospělo, když se oprostil od vše příloh, které byly zřejmě nutné z hlediska finančního a reklamního. Zároveň jsem uvítal i skutečnost, že se redakční kruh vrátil k původnímu záměru, tj. k vydávání současně poezie, neboť vydávání prozaických prací je někdy značně problematické v takovém to typu časopisu (dlouhé příspěvky čtenáře odrazují a úryvky ne vždy musí vystihnout podstatu díla, i když se editor snaží). I když i krátké prozaické práce v Psím víně najdete (viz např. Tamara Archlebová, povídka Tigrice, slovenská autorka, kritička a teoretička výtvarného umění).

Základnu tvoří poezie, např. básně Zeno Kaprála, Kateřiny Bolechové, Stanislava Černého, Milena Fucinarová, Slavomír Kudláček, Ivo Odehnal atd. Zajímavé jsou i oba rozhovory, a to s Miroslavem Urbanem převážně o hřbitovech (Urban je kreslířem tohoto čísla) a s básníkem Albertem Kaufmannem (např. sbírka Indiferentní krajina či loňská sbírka Otvírací doba). Upoutaly mě některé názory (např. strana 38 – „*Nejděsivější totáč je globalizace, ale to by bylo na dlouhý traktát*“ nebo str. 39 „*dneska si myslím, že normalizace byla přípravou na globalizaci*“.)

V Psím víně nechybí pochopitelně recenze. Zájemci o Psí víno se mohou více dozvědět na <http://www.volny.cz/psi.vino/index.html>.

Tento časopis dělá především poezie, k některým básním mám své výhrady, jsem prostě trochu jiné krevní skupiny, ale to neznamená, že ta která poezie je špatná. Nakonec jak v úvodu recenze (Nad knihou Petra Odehnala) píše Milena Fucimanová, cituji: „*Musím dát zapravdu Jaroslavu Kovandovi, že pít básně není dobré počínání.*“

Václav

BAŠKA 2004 aneb Čtení na dovolenou (úryvek)

NEDĚLE 27.ČERVNA

DVA NA DECE – Mám se dívat, nemám se dívat! Ještě že tady nerostou kopretiny, ale těm dvěma na dece to stejně nevadí. Jsem pro ně vzduch a my všichni kolem taky. To, za co se v nočních klubech platí dlouhé peníze, máte tady zadarmo.

ANTITĚHOTENSTVÍ – Pozoruj pána na dece blízko nás. Má břicho vpadlé, tak nějak si představuji antitěhotenství.

DŮLEŽITÁ SLOVÍČKA K DNEŠNÍ LEKCI – *PEDALINE* = česky by se řeklo líný pedál, ale v chorvatštině je to šlapadlo na vodu. Lze si jej pronajmout na hodinu za několik desítek kun a šlapat a šlapat. Zajímavé je, že někdy se za šlapání platí šlapce, tady naopak platí šlapka majiteli.

BIČ BAR = sadomasochisti neradujte se, to není nějaký bar pro vás, kde domina v koženém úboru vyhání z klienta poslední zbytky sebevědomí. To jenom Chorvati přeložili název baru na pláži z angličtiny.

BUDOUCNOST SPISOVATELE – Až ten román z dovolené napíše a zpeněží, tak mě budou lidé poznávat a říkat: „Pane spisovateli, sem, ... pane spisovateli, tam, ... prosil bych jeden podpis pro dětičky do památníčku.“

„Nebo taky ne,“ mírní mé představy manželka. „Spíš budou prchat daleko od nás, aby ten příští román nebyl o nich!“

Aspoň budeme mít pláž jen pro sebe.

NÁVRH PRO NOVOU VLÁDU – Příští vláda by měla posílat mladé lidi k moři. Dívky by povinně musely chodit nahoře bez a třeba bychom se mohli přestat bát, že jako národ vymřeme. Statistiky by stoupaly a v nedělním diskuzním pořadu by se nejeden ministr mohl chlubit grafy a koláči. Celý program by hradilo ministerstvo práce a sociálních věcí, aby zajistilo novou pracovní sílu, aby mně měl, kdo dělat na důchod.

Tak už mám první bod do svého volebního programu při příštích volbách. Všechny strany všech politických směrů a spekter, třeste se!

ŽENSKÁ A FOTBAL – Manželka si stále plete, s kým budeme dnes večer hrát. Dánsko nebo Řecko? Nakonec je to jedno, hodinky nebo holínky. Obojí se natahuje. A ještě ke všemu jí to vlastně vychází. Porážíme Dánsko 3 : 0 a čeká nás Řecko.

„Já jsem říkala, že budeme hrát s Řeckem,“ prohlašuje před spaním manželka s vítězoslavným úsměvem na rtech, jako kdyby ty dva góly dala ona a ne Baroš.

PONDĚLÍ 28.ČERVNA

PROMIŇTE, PANE BARONE – Když už jsme u těch blížících se olympijských her, nevím, co by tomu řekl pan baron Pierre de

Coubertin, kdyby viděl pohlednici, kterou tady prodávají. Pět barevných olympijských kruhů je tvořeno prezervativy. Rychleji, výšeji, silněji! Manželka jen poznamenala: „Já myslela, že se na té olympiádě dělají jiné věci!“

DŮLEŽITÁ SLOVÍČKA K DNEŠNÍ LEKCI – *KUP* = neznámá příkaz chorvatské manželky manželovi, aby koupil v samoobsluze něco k večeři. Slovo *kup* je odvozeno z angličtiny a znamená pohár. Moje manželka si s ním spojí hlavně pohár zmrzlinový s pořádnou šlehačkovou čepicí. Muži většinou vědí, že o poháry se bojuje ve sportu jako například ve fotbale (Pohár mistrů) nebo v hokeji (Stenley cup) nebo v tenisu (Davis cup = Davisův pohár). Rozdíl je v tom, že na ten sportovní pohár se pořádně zapotíte, ten zmrzlinový se dá pořídít za pár desítek kun a když jej rychle nesníte, tak vám z něj sluníčko udělá kaši, zatímco ten sportovní si můžete vystavit ve vitríně a manželka vám na něm musí utírat prach. Proto mají raději manželky poháry zmrzlinové.

A spojíme si známá slovíčka ve výrazy – *bič kup* = (bič viz minulá lekce). Ti pozornější vědí, že to není výraz pro nákup pomůcky pro popohánění koně, ale jedná se o plážový pohár, který má člověka osvěžit, aby se zase jako kuň mohl nechat olizovat slunečními paprsky.

CHORVATSKÉ KOČKY – Nevím, jak se dělá v Chorvatsku na kočky? Viděli jsme jich tady několik. Jsou líné, pořád spí. Ale na naše či-či-či nereagují. Myslím alespoň ty čtyřnohé. Ty dvojnóhé se povalují na pláži. A jak se dělá na ty dvojnóhé, aby si mě všimly, to taky nevím?

ÚTERÝ 29.ČERVNA

DŮLEŽITÁ SLOVÍČKA K DNEŠNÍ LEKCI – *TEMPERATURA ZRAKA* = nelekejte se, v Chorvatsku neměří teplotu očí. Už jsem si to představoval, jak vytáhnou takový docela maličký teploměr, vsunou vám jej pod oční víčko, pak čekají pět minut a následně pod lupou odečtou naměřenou teplotu. Teplotura je skutečně teplota, ale zrak je vzduch. A podle této hodnoty víte, jestli se jde dnes opět na pláž. Ono to nakonec vyjde nastejno, protože kdyby teplota byla nízká, šlo by se na pláž stejně, protože Čech si musí vrznout (myšleno vykoupat se v moři, když už to stálo takový nekřesťanský peníze), i kdyby měl třeba zmrznout!

Václav

Příjemnou dovolenou, načerpání hodně fyzických i duševních sil a především novou inspiraci do další literární činnosti Vám všem přeje

Václav

Vzpomínka na ložský stmeláč v ProChorově (10. června 2005).
Foto archiv Žantovský.

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů
Vydává Literární spolek při Městské knihovně v Jičíně
jako interní tiskovinu.

Připravil : Václav Franc, K Hájku 1724, 509 01 Nová Paka
Ročník 7. Číslo 6. Červen 2006.
(10. června 2006)
www.kobra.zde.cz